

נורית פלד אלחנן שני שירים על סמדר

על פלאי הטכניקה

ילדתי, לפני מותה, חששה כל הזמן שיפלו לה הרבועים מהשנים.
אבל דוקטור אנגל אמר, שרק פצצה תפיל אותם,
אין מה לדאג.
וכשהתפוצצה ילדתי
ופיה קפא על המא - האחרון של אמא ! אמא ! אמאאאאא -
שצרחתה במנוסתה מפיצוץ לפיצוץ -
השכילה הפצצה לחלש את זרועה הענגה,
לנקר את עיניה התמהות,
לפלח את רקתה הרכה,
לפזר את הילקוט, המחברות והספרים החדשים עד דק -
ברם, שניה הישרות הוסיפו לזהר מבעד לרבועי הכרזל -
כל הכבוד לדוקטור אנגל.

שיר על עם ישראל

בתוך הארנק של בתי המתה
שקבלתי, מכתם בדמה, ממשטרת העיר
היה שיר שכתב רועי צוקר לפני עשרים שנה
כשהיה בן שבע וסמדרני בעגלה.
קוראים לו שיר על עם ישראל

הוא עולה על העץ
מחפשים אותו
נתלשו שערוותיו
נעקרה גם עינו
הוא רואה
מסתכל בעינו האחת שנותרה
לא מבטיחה היא
היצמחו שערות חדשות
כך אומרים לו
אך לא יצמחו עוד כמותן
לא.

אני אוהבת להראות את השיר הזה למורות.
לפעמים אני מגלה להן מי המשורר
ולפעמים לא.
לפעמים הן חושבות שזה יהודה עמיחי
ולפעמים הן מעירות על התחביר הלקוי.